

El Granollers futur i les millores ferroviàries

Per JOSEP SERRAT i BONASTRE

Recordo que quan era noi, parlant amb el meu pare de la forma allargassada de la vila (avui ciutat) empresonada per la riera i el ferrocarril de França, ell em deia que el primitiu traçat de via estudiada, anava molt més cap a la serra, i que fóu per l'influència de la gent de pes de la població que dit traçat es modificà, portant la via llà on és actualment i deixant així la vila tancada. Una falta de visió molt corrent, del mateix aspecte que la toçuda oposició dels propietaris de la part antiga de Barcelona a la Reforma, la construcció de la Via Laietana a sols vint metres d'amplada, la persistència del tramvia a les Rambles, etc., etc.

Més, ara que, forçada per les necessitats del tràfec, la companyia de M. S. A., amb motiu de l'establiment de la doble via, s'allunya ja un xic cap a la serra, deixant que la ciutat de Granollers guanyi uns dos cents metres en sentit de Llevant, cal que tots els bons veïns, i particularment els qui desempenyen càrrecs públics, pensin seriosament en el desenrotllament de la ciutat i que hi pensin mirant en laire i deixant-se d'interessos personals i petiteses. Sense tenir deliri de grandeses, pot admetre's molt bé que Granollers pot transformar-se, en l'espai d'una generació o dues, en una ciutat de 60,000 habitants, vivint en condicions agradoses i higièniques. La seva situació privilegiada, al mig d'una plana fecunda, amb aigües subterrànies abundants i essent un punt d'encreuament de nombroses carreteres, fa que es pugui esperar raonadament un desenrotllament d'aquesta volada.

Perquè això sigui, no cal, naturalment, contentar-se amb els 200 metres d'amplada que representa la desviació de la línia, sinó pensar en l'aprofitament del terme més enllà, enfilant-se poc a poc a la serra, com Barcelona s'enfila cap al Tibidabo i Vallvidrera, cosa relativament senzilla, per quant les dues carreteres de Mataró i de Cardedeu travessen el nou traçat per passos superiors que permeten una circulació lliure d'entrebancs. I fins cal pensar que entre mig de les dues carreteres convindria projectar qualche carrer en la mateixa direcció, de nivell prou alt perquè pogués

creuar la via per pas superior; és dir, amb la mateixa llibertat de moviments.

Per la banda oposada, tampoc pot eixamplar-se Granollers en trobar-se barrat el pas per la riera. El pont de la carretera de Ribes ha tret en part la comunicació dels dos marges; més, s'ha de pensar amb temps que el creixement de la població exigirà, sinó la canalització, almenys la defensa de les voreres del Congost, i, fet això, un segon pont un xic aigües avall de l'actual, faria desaparèixer l'isolament de la vorera dreta.

QUARANTA ANYS ENRERA.-Els germans Josep i Esteve Trullàs, amb els obrers de la fundició i el taller de maquinària de llur nom, algun dels quals encara treballa a la mateixa casa.

Amb aquesta perspectiva i l'agregació de Palou (un gran encert dels actuals dirigents del poble), l'espai per la futura població de 60,000 habitants ja no és una fantasia. I tampoc ho és creure que en vindran de fóra el dia que l'electrificació de la línia del Nord, que s'està realitzant, i la de França, que també s'apropa, atreguin cap a Granollers bona part d'indústries i fins de població barcelonina, d'aquestes classes modestes i mitjanes, que cada dia tendeixen més a allunyar-se de les grans urbs, per a buscar fóra d'elles la salut, l'abaratiment dels queviures i el viure agradable.

Comptant amb això, ja seria hora de que els Ajuntaments de Granollers es preocupessin de posar restriccions a l'edificació avara, arribant fins a la prohibició d'aixecar cases de pisos en tots aquests barris nous de que havem parlat: Palou, Corró, a llevant de la via de França i a la dreta del Congost. Tant aquí com per tot arreu s'han de deixar les masses d'edificació pels centres de negoci, i fer que en els barris més apartats cada veï tingui caseta pròpia i única, amb un jardí ple de flors i un hortet ple de viandes, un safareig per a rentar i fins i tot bany pels de casa.

Quin assaig de ciutat jardí es podria fer, mirant les cosej amb previsió i sentiments d'altruisme! Esperem que tots els veïns d'aquesta feliç ciutat hi contribuïran, encara que els propietaris de terres centríques no obtinguin grans beneficis. Que pensin en la màxima cristiana que diu que s'ha de desitjar pels altres el bé que un hom gaudeix. I les autoritats competents, que no ho pensin solament, sinó que ho imposin.

ELEVADOR MULTICELULAR "CARUELLE"

LA BOMBA PER A TREURE AIGUA DE MÉS RENDIMENT I QUE GASTA MENYS

Actualment funcionen, sols a la comarca del Vallès

265 aparells

CONSTRUCTOR

A. PIÑOL
LES FRANQUESES
= (Granollers - Barcelona) =

Patents espanyoles 62763 i 82763 i portuguesa 11641 de la casa G. Caruelle de París

